

מ"ת 7673/08/16 - מדינת ישראל נגד חמזה שעבאן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

05 ספטמבר 2016

מ"ת 7673-08-16 מדינת ישראל נ' שעבאן (עציר)

המבקשת	בפני מדינת ישראל נגד חמזה שעבאן (עציר)
המשיב	ע"י ב"כ עו"ד דימה אניקין

החלטה

נגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים על פי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1966 וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של:

1. נהיגה בשכרות - בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.
2. נהיגה בזמן פסילה - בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.
3. אי ציות להוראות שוטרים - בניגוד לתקנה 23א לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
4. נהיגה ללא ביטוח - בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תשכ"א - 1970.
5. נהיגה בקלות ראש - בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.
6. נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף - בניגוד לסעיף 10 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961.
7. אי השארת פרטים בתאונת נזק - בניגוד לתקנה 145(ג) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

מחומר החקירה בתיק משטרה 350674/16 את"ן תל-אביב מצטיירת תמונה ולפיה קיימות ראיות טובות לכאורה, בידי התביעה, כדי להביא להרשעתו של המשיב בדין בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

על פי הראיות, בתאריך 12.8.16 בשעה 04:20 נהג המשיב ברכב הונדה 6073357 בתל אביב ברחוב גבעת התחמושת ונעצר על ידי השוטרים לביקורת בדיקת שכרות במחסום.

שוטר המחסום, פאדי קויקס ניגש לחלון הרכב והריח ריח חריף של אלכוהול, או אז הוא ערך לנהג - (המשיב), בדיקת נשיפון. תוצאות הבדיקה הייתה "נכשל".

השוטר פאדי ביקש מהמשיב את רישיונות הרכב. המשיב לא ציית להוראות השוטר ופתח בנהיגה פראית, האיץ את הרכב אשר זינק מהמקום באופן שהשוטר שעמד בצמוד לרכב כמעט ונפגע וכך גם מונית שנעמדה בסמיכות מקום.

מתנדב משטרה בשם שמאי רוני שהיה לבוש במדים ואפודה זוהרת סימן למשיב כי יעצור אלא שהאחרון המשיך בנסיעתו המסוכנת והמהירה ובאופן שהמתנדב נאלץ לסגת ממקומו כדי שלא להיפגע מרכבו של המשיב.

המשיב המשיך במנוסתו מהמקום, בנהיגה פרועה כל זאת כאשר השוטרים פתחו במרדף אחריו.

במהלך מנוסתו מהשוטרים פנה רכב המשיב לרחוב עמינדב ותוך כדי נסיעה בניגוד לכוון התנועה המותר במקום.

בסמוך לצומת עמינדב- בצרון, נצמדה ניידת המשטרה הרודפת לרכב הנאשם ואף עקפה אותו. השוטר פאדי ירד מהניידת לכיוון המשיב, בכוונה לחסום את קו נסיעתו של המשיב, אלא שזה האחרון המשיך בנסיעתו לעבר השוטר שחש סכנה לחייו, ולכן ירה באוויר. המשיב המשיך בנסיעה כאשר ביצע מיד, בו במקום, פניית פרסה באופן שאילץ את השוטר לקפוץ לאחור כדי שלא להיפגע מרכבו של המשיב. במהלך ביצוע פניית הפרסה התנגש ופגע המשיב בשלושה כלי רכב חונים שחנו משמאל הדרך. 4 כלי רכב ניזוקו, המשיב המשיך במנוסתו מהמקום כאשר כל העת הניידת דולקת בעקבותיו תוך הפעלת אורות כחולים, הפעלת סירנה וקריאה במערכת הכריזה לעצור.

ניידת המשטרה אבדה קשר עין לזמן קצר עם רכב המשיב. במהלך סריקות במקום אתרו השוטרים את רכב המשיב שעמד בכביש. משהבחין המשיב בשוטרים פתח בבריחה רגלית והשוטרים דלקו בעקבותיו. סוף דבר נתפס המשיב, בכף, בתוך חצר פרטית. בכיס מכנסיו נמצאו מפתחות הרכב.

טענת הסנגור הנכבד כי לא קיימת כל תשתית ראייתית מספקת כדי לייחס למשיב נהיגה במקום שכן ברכב היו שני נוסעים נוספים אלמוניים, כמו כן כי בדיקת הדם שבוצעה למשיב בבית החולים נגוע באי חוקיות וכך משום שהמשיב לא התיר את לקיחת הדם מגופו.

לאחר בחינת הראיות, כאשר בשלב זה די בראיות לכאורה אני קובע כי יש בידי התביעה תשתית ראייתית מוצקה לכאורה לכל המצוין בכתב האישום וכך לאחר בחינת דוחות הפעולה ורישום עדותם בפירוט רב, של השוטרים דניס וולניקוב ופאדי קויקס.

השוטר פאדי היה זה אשר ערך למשיב את בדיקת הינשוף, הוא זה ששוחח עמו במפגש הראשוני בבדיקת הנשיפון, הוא המשיך מיד במרדף אחריו ולקח חלק בכל האירוע כולו מתחילתו ועד סופו.

לפי רישומיו המשיב הוא זה אשר נהג כל העת ברכב, הוא זה אשר במנוסתו ניסה לדרוס אותו עד כדי שחש כי הוא

בסכנת חיים אשר על כן ירה באקדחו לגלגל הרכב, הוא זה אשר תפס בכף את המשיב בסופו של המרדף.

כפי שמופיע בדוחות השוטר פאדי כך גם בדוחות השוטר וולניקוב, השוטר תיאר כי נכח בסמיכות מקום למקום המפגש הראשוני של הרכב ע"י השוטר פאדי, הוא אף שמע במו אוזניו את בקשת פאדי מסמכים מהמשיב. בעקבות הבקשה של פאדי פתח המשיב בנהיגה פראית, הוא לקח חלק במרדף, כאשר בכל העת ההיא, המשיב היה הנהג וכך עד לסיומו ולתפיסתו בכף.

לפי רישומו הוא הבחין כי את תחילת המרדף הרגלי - המשיב יוצא מהמכונית ממושב הנהג.

"... הודעתי לו שהוא עצור, הרמנו אותו מהדשא, וראיתי אותו האדם

נהג ברכב הזה וברח מהמחסום בגבעת התחמושת וזהו אותו אדם

שנהג ברכב ופגע בשלושת כלי הרכב ברח' עמינדב 44, וזהו אותו אדם

שעקף אותי בצומת יגאל אלון- ואזקנו אותו."

שורה 45-47, הודעת השוטר וולניקוב.

לעניין הנהיגה בשכרות - הרי שלא ניתן בשלב זה (ראיות לכאורה) לקבוע כי לקיחת הדם נטלה מהמשיב שלא כדין ואשר על כן לא ניתן להישען על תוצאתה. זאת לדעת, טרם הנסיעה לבית החולים שאל השוטר וולניקוב את המשיב באם הוא מוכן לבצע בדיקת דם לגילוי סם או שכרות והמשיב השיב - בחיוב, אלא שבהגיעם לבית החולים, כפי שהעידו השוטרים, וכפי שרשם ד"ר אנדרייב נוטל הבדיקה כי המשיב היה במצב של ניתוק מוחלט מסביבתו.:

"ריח חזק של אלכוהול, לא מתמצא בזמן ובמקום, לא מתקשר. בנוכחות

של שני השוטרים נלקחה בדיקת

... חולה לא התנגד, לציין בדיקת דם נלקחה בלי הסכמה של החולה

כי החולה לא מגיב, וריח חזק של אלכוהול."

בנסיבות אלה בית המשפט אשר ישב בדין וישמע הראיות והעדויות גופן יחליט באם יש פגם בלקיחת הדם בנסיבות כמתואר. לא כך ייעשה בשלב בחינת הראיות לכאורה. לא למותר לציין כי התוצאה שנמצאה מלמדת על שכרות גבוהה - 144 mg כמות של פי 3 - מהכמות המרבית המותרת לפי חוק.

תוצאות בדיקות מעבדת הסמים עדיין לא התקבלה.

עילת מעצר - מסוכנות:

מסוכנות המשיב מוצאת את ביטויה בחומרת העבירות כאן אותן ביצע המשיב לכאורה וכן מעברו הפלילי והתעבורתי.

המשיב נהג בעת היותו פסול מנהיגה ל- 11 חודשים ורישיון הנהיגה הופקד ביום 11.04.16 (הופקד תצהיר).

הוא מחזיק רישיון נהיגה משנת 2007 לחובתו 18 הרשעות קודמות ובהן 2 הרשעות קודמות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. המקרה כאן הוא נהיגה בשכרות - בפעם השלישית.

כמו כן עומדים לחובתו מאסר מותנה חב הפעלה של 5- חודשים שהוטל ב- 2008 והוארך מחדש ביום 11.04.16 לשנתיים נוספות - כמו כן עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה בר הפעלה של 8- חודשים למשך 3- שנים שהוטל ביום 30.04.14.

כמו כן למשיב הרשעה פלילית בגין נהיגה פוחזת, נהיגה בפסילה ואי ציות לשוטר.

עוד לציין כי המשיב מצוי עתה בתקופת מבחן ואמור לבצע עבודות של"צ בתיק 4854-01-13 של בית המשפט לתעבורה פתח-תקוה.

למדתי על עברו של המשיב, המוטיב החוזר בגרימת מרדפים בסגנון המערב הפרוע, סירנות, ניידות דולקות, בריחה לתוך כבישים ראשיים ודרכי עפר, הכול תוך כדי נהיגה בשכרות, גרימת סיכון לשוטרים ועוברי דרך. כך מעין בתיקי השכרות ו"הכשלת שוטרים" - שבעברו ללמדך על שיטה בדפוס ההתנהגות.

כפי שנהג כאן באופן אלים מסוכן ופרוע, שעה שהוא שיכור, תוך בריחה עם הרכב מהזירה, ראה דוחות השוטרים של מחוז מרכז על מרדף הזהה בדמיונו למקרה כאן. הדוחות שערכו שוטרי משטרת רמלה במקרה שם תארו מרדף, כאשר המשיב נהג שעה שהיה שיכור בפראות ובניסיון להתחמק מהשוטרים. אף שם, היה המשיב שיכור כלוט, מתנדנד, וגם שם טען כמו שטען כאן - "לא אני נהגתי - ישבתי ליד הנהג וישנתי". (דוח פעולה של השוטר יואב לוזון מיום 29.6.13 בתיק משטרה מספר 52200772235).

הנה כי כן, היסטורית מעלליו של המשיב עד עתה, העובדה כי מאסרים מותנים ברי הפעלה וחבי הפעלה לא הותירו על המשיב את ההרתעה המתחייבת, כל אלה מלמדים כי הדרך היחידה להגן על הציבור מפניו היא -בקבלת בקשת המעצר.

בבש"פ 2974/15 אשכנזי -נ- מדינת ישראל נאמר כך:

"12. אכן כפי שכבר צוין, בענייני תעבורה הכלל הוא שחרור לחלופת מעצר, ולא מעצר עד תום

ההליכים (בש"פ 2227/09 גריפאת נ' מדינת ישראל) ... אולם יש לזכור כי גם במקרים מסוג זה יש לבחון את מסוכנותו של הנאשם הקונקרטי, ואף אין לשכוח כי מי שנוהג בזמן שרישיונו נפסל מהווה סכנה של ממש למשתמשים בכביש. סכנתה של נהיגה בכלי רכב על ידי נהג לא מיומן או נעדר שליטה עצמית אינה נופלת מן הסכנה הגלומה בכלי משתית ממש, ולמרבה הצער נמצאות מדי יום תזכורות כואבות לעובדה פשוטה זו."

הדברים מדברים בעד עצמם באשר למידת המסוכנות הטמונה מהמשיב.

בבש"פ 1753/07 פאדי אבו רקיה נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ס' ג'ובראן:

"סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) מורה לביהמ"ש לבחון, האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם תהא פחותה. כך או אחרת, בחינתו של ביהמ"ש באשר לשאלת מסוכנותו של הנאשם הינה דו-שלבית. ראשית, מוטל על ביהמ"ש לבחון האם ניתן באופן עקרוני לאיין את מסוכנותו של הנאשם. רק במידה והתשובה לשאלה זו הינה חיובית, יבחן ביהמ"ש האם החלופה המוצעת עשויה לאיין את מסוכנותו."

ועוד:-

"כאשר המקרה, לאור נסיבותיו הקונקרטיות מלמד על כך שלא יהיה די בחלופת מעצר כלשהי על מנת להשיג את תכלית המעצר, אין צורך לבחון חלופות ספציפיות."

"המסוכנות העולה ממעשי העורר דנא היא רבה ובהתנהגותו גילה כי הינו חסר רסן, חסר עכבות וחסר מעצורים, מזלזל בחוק ובאוכפיו, השוטרים. אך בכך לא סגי. חומרת יתר יש לייחס לעובדה שהעבירות בוצעו ע"י העורר באמצעות רכב ללא ביטוח, ודי בכך כדי להגביר את הסכנה הנשקפת ממנו לציבור, כמו גם נעברו אגב פסילתו מלהחזיק ברישיון נהיגה ובעת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין עבירה דומה. נראה, כי אין מקום לשחררו לחלופת מעצר, בשל מסוכנותו, אשר טרם הופרכה."

אכן, מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכיח, אך נסיבות המעשים המיוחסים לעורר, ובפרט חומרתם, יש בהם כדי להצדיק את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מ"י, קבע כבוד השופט ע' פוגלמן:

" עברו התעבורתי המכביד של העורר, אופיו הרצידיביסטי, והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו שעה שהיה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על-תנאי עקב הרשעתו בביצועה של עבירת תעבורה קודמת - מעידים כולם על מסוכנותו הרבה של העורר."

וכן:-

" מן העורר נשקפת מסוכנות שלא ניתן לאינה על דרך של שחרורו לחלופת המעצר שהוצעה על-ידו. מסוכנותו של העורר עולה משילובם של המעשים המיוחדים לו בכתב האישום, ביחד עם עברו הפלילי התעבורתי המכביד.

" ... מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו."

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, הרי שהיא נלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבורה. לאור המפורט לעיל, הנני קובע כי נשקפת מסוכנות לציבור המשתמשים בדרך, מהמשך נהיגתו של המשיב.

בחינת חלופת מעצר-תסקיר מעצר ע"י שירות המבחן:

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה, כמו כן הלכה היא, כי ככלל אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד.

בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט פוגלמן:-

"במספרם הרב של ההליכים המשפטיים שננקטו נגד העורר בגין עבירות התעבורה הרבות שביצע בעונשים השונים שהושטו עליו בגין הרשעותיו בעבירות אלו, ואף באפשרות של הפעלת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, לא היה כדי להניאו מלחזור ולבצע פעם אחר פעם עבירות תעבורה נוספות המסכנות את הציבור. כידוע, על-מנת שיוורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו.. מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו.."

בבש"פ 952/074 אושרי ועקנין נ' מדינת ישראל, קבע כבוד השופט ג'ובראן:-

"אכן על פי רוב, ניתן להפיג את המסוכנות של הנאשם בעבירות תעבורה באמצעות חלופת מעצר ואך לעיתים רחוקות יורה בית המשפט במקרה כגון זה על מעצר עד תום ההליכים... אולם יש ובית המשפט יתרשם הן מאופי העבירה והן מעברו של הנאשם, כי נשקפת ממנו סכנה לבטחון הציבור ולשלומו אשר לא ניתן לאיין אלא באמצעות מעצר עד תום ההליכים."

לסיכום:

מעיון הכולל בחומר החקירה כאן, מצאתי כי יש בידי התביעה ראיות טובות להוכחות עובדת המשיב כמי שנהג בעת האירוע, וכך אף להביא להרשעתו בדין בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום הצמוד לבקשה זו.

אשר על כן, החלטתי כי יש מקום להיענות לבקשת המדינה ולעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו.

חלופות המעצר שהציג המשיב לא מתאימות למקרה דנן, ולא מצאתי בהן תחליף, לדעתי מדובר בסיכון ממשי ממנו לציבור עוברי הדרך-שאין מקום לקחתו.

בהעדר אפשרות להפחית את הסיכון מהמשיב בכל דרך אחרת, פרט למעצרו, אני קובע אין למשיב חלופת מעצר.

לטעמי, המקרה דנן הוא מהמקרים אליהם מכוונת הפסיקה, בהם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר. אשר על כן, אני מורה כי המשיב יעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בשולי הדברים לא נערך תסקיר מעצר, כן לפי עמדתו של הסנגור שאין כלל ראיות לכאורה להביאו למעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ב' אלול תשע"ו, 05 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.